

# st\*rk

België-Belgique

P.B./P.P.

B/57

Afgiftkantoor  
Gent X P608419



STERKE VERHALEN VAN MENSEN MET EEN  
HANDICAP • JUNI 2015 • 14

Jongeren en apps  
**Nieuwe media  
geven meer  
zelfstandigheid**

Toegankelijk reizen  
**Londen: een  
inclusieve  
bestemming**

Congres DURF2020

**Uitdagingen  
voor een  
inclusief beleid**



## In dialoog

Iedereen herinnert zich nog wel de G1000, het burgerinitiatief van David Van Reybroeck waar de krachten gebundeld werden voor meer democratie. Eind april vond er in het ICC van Gent een gelijkaardig initiatief plaats, laten we zeggen een G750. Want 750 mensen woonden het congres DURF2020 bij, om het pad naar een inclusieve samenleving verder te effenen. Mensen met een handicap maakten een groot deel van de opkomst uit. Het congres was een hele belevenis met lezingen, workshops en dialoogtafels en toont mooi aan dat personen met een handicap net als iedereen hun verantwoordelijkheid willen opnemen en bereid zijn om mee te denken over de toekomst. Zo wordt meteen het stereotiepe beeld ontkracht dat ze afhankelijk zouden zijn van anderen om voor hun mening op te komen. Integendeel: realisme en ook een heel constructieve houding zetten de toon.

Er is nog een hele weg af te leggen naar een inclusieve maatschappij. Het stemt hoopvol dat mensen met een handicap het stuur mee in handen nemen door hun eigen ervaringen, verwachtingen en kritische bedenkingen zichtbaar te maken. Zo werd tijdens het congres gewerkt rond de ideeën die tijdens de voorbereidende DURFdagen vorm kregen. Met als resultaat 21 aanbevelingen. Die richten zich voor een deel naar de bevoegdheden van Welzijn, we zullen deze signalen meenemen in ons beleidsvoorbereidende werk. Opvallend is verder dat een deel van de aanbevelingen gericht is op de brede samenleving. 'Gewoon als het kan, speciaal als het moet', kan maar gerealiseerd worden als die samenleving zich echt inclusief gaat opstellen, zoveel is duidelijk.

Optimisme en positiviteit: dat is meteen ook de rode draad door deze St\*rk. Onder anderen Diederick en Sanne getuigen in dit nummer over hoe ze de moed niet laten zakken en hoe ze voluit blijven gaan, en er zo ook in slagen om effectief hun dromen te realiseren. Laat u inspireren door hun doorzettingsvermogen en lees zeker ook het verhaal over vrijwilligers. Misschien zal u nadien ook wat tijd kunnen vrijmaken om zo uw steentje bij te dragen als vrijwilliger aan een samenleving, waar iedereen, met of zonder handicap, gelijke kansen krijgt.

Maar eerst wil ik u een fijne zomervakantie toewensen. Ondertussen verzamelen we nog meer sterke verhalen voor het najaar en bereiden we ons vooral voor om samen verder de uitdaging aan te gaan om het Perspectiefplan 2020 waar te maken.

James Van Casteren,  
Administrateur-generaal VAPH

## INHOUD

- |  |  |
|--|--|
| <b>04 DURF2020</b><br>Inclusie.<br>Op een scharniermoment.                     | <b>14 DE ENGELENHOEVE</b><br>Onbekommerd genieten.                               |
| <b>08 VAKANTIE</b><br>Toegankelijk reizen.<br>Bestemming: Londen.              | <b>15 DEBUUT SANNE</b><br>Een eigen fictieboek.                                  |
| <b>10 KORT</b>   | <b>16 JONGEREN EN APPS</b><br>Zelfstandig multimediaal.                          |
| <b>12 VRIJWILLIGERS</b><br>Speelpleinwerking Joepla<br>en eetcafé Upside Down. | <b>18 DE SPORTDAG VAN</b><br>Diederick Schelfhout.<br>Een leven vol paracycling. |

## ZORGZWAARTE- INSTRUMENT VOOR MINDERJARIGEN

**Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap is begonnen met de ontwikkeling van een zorgzwaarte-instrument voor minderjarigen.**

De studiedienst van het VAPH ging eerst na welke elementen bepalend zijn voor de ondersteuning van kinderen en jongeren. Vervolgens werden goede schalen gezocht om alles in kaart te brengen. Hoeveel hulp hebben kinderen en jongeren precies nodig van familie, vrienden, professionele hulpverleners of anderen?

Zo wil het VAPH een instrument creëren dat de ondersteuningsnaden van kinderen en jongeren op een objectieve manier in kaart brengt. Er wordt daarbij ook gezocht om met de huidige inschalingsinstrumenten van de Intersectorale toegangspoort afstemming te vinden. Nu wordt er informatie bij 585 kinderen en jongeren verzameld. Op die manier wil het VAPH het instrument zo realistisch en hanterbaar mogelijk maken. Het doel is om tegen eind 2016 het zorgzwaarte-instrument af te werken.



## COLOFON

Driemaandelijks magazine van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Coverfoto: Frederiek Vande Velde • Verantwoordelijke uitgever: James Van Casteren, Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel • Redactie & realisatie: Roularta Custom Media – www.roulartacustommedia.be • Concept en hoofdredactie: Ben Herremans • Coördinatie: Jill Goethals • Vormgeving: Natalie Moutton • Eindredactie: Gerda Waeyaert • Het VAPH is een Intern Verzelfstandigd Agentschap (IVA) binnen de Vlaamse overheid • Een abonnement is gratis. Contacteer de communicatiedienst: VLAAMS AGENTSCHAP VOOR PERSONEN MET EEN HANDICAP • Sterrenkundelaan 30, 1210 Brussel • Tel. 02 225 85 97 • Fax 02 225 84 05 • informatie@vaph.be • www.vaph.be

# ACTUA

## ZORGINFORMATIE VOOR EN DOOR IEDEREEN

Sinds kort is er de website [www.zivi.be](http://www.zivi.be) voor zorginformatie. Niet enkel via de computer, maar ook via smartphone en tablet kan je zo een zorgverlener in je buurt opzoeken of een medische bijsluiter terugvinden. Bovendien fungeert dit platform als handige zoekmachine voor woonzorginstellingen, assistentiewoningen e.a. En na de zoektocht voeg je makkelijk een beoordeling van de gevonden persoon of dienst toe.



Ben je op zoek naar een zorgverlener? Een arts, apotheker, kinesist? Of naar een thuisverpleger? Via [www.zivi.be](http://www.zivi.be) krijg je een snel overzicht van professionals in de zorg die werkzaam zijn in jouw buurt. Opzoekingen gebeuren volgens locatie, of volgens specialisatie. Ook medische bijsluiters terugvinden is geen probleem. Daarnaast biedt de website van Frederic De Schryver een database van alle zorginstellingen in Vlaanderen. Ook handig is dat je zelf zorgverleners kan gaan beoordelen en dat je het oordeel van anderen kan raadplegen. Maar ook de zorgverstrekkers en zorginstellingen zelf maken gebruik van deze website. Zij kunnen nu op een toegankelijke manier hun troeven of expertise duidelijk maken. Bovendien kunnen de specialisten makkelijk verwijzen naar het professionele netwerk waartoe ze behoren. De feedback die ze achteraf van hun cliënten krijgen, kunnen ze gebruiken om hun diensten beter zichtbaar te maken.

.....

## UPDATE VOOR FOLDER PVF



**De folder 'Persoonsvolgende Financiering - Ondersteuning op maat voor personen met een handicap' is beschikbaar in een nieuwe versie voor de meest recente informatie over het Basisondersteuningsbudget en het Persoonsvolgend Budget.**

De folder geeft meer uitleg over het nieuwe financieringssysteem voor personen met een handicap. De Persoonsvolgende Financiering (PVF) bestaat uit twee delen, ook wel de twee trappen van het systeem:

- **Trap 1:** het Basisondersteuningsbudget (BOB) voor personen met een erkende handicap en een duidelijk vastgestelde beperkte ondersteuningsnood.
- **Trap 2:** het Persoonsvolgend Budget (PVB) voor personen die meer intensieve of frequente ondersteuning nodig hebben.

De twee trappen worden uitgebreid uitgelegd in de folder. Je kan de folder downloaden via de link 'publicaties' op [www.vaph.be](http://www.vaph.be).

## ANTWOORDEN VOOR DE TOEKOMST

Op zaterdag 3 oktober 2015 vindt de informatiedag 'Wat na ons?' plaats in het KBC-gebouw, Havenlaan 2 in Brussel. De dag is gericht op de ouders, broers en zussen van personen met een verstandelijke handicap. Want zij hebben heel wat vragen over de zorg en bescherming van hun kind, mocht het ooit alleen komen te staan.

De infodag omvat lezingen, workshops en infosessies. Hiermee wil de organisatie een antwoord bieden op mogelijke vragen die ouders, broers en zussen van personen met een handicap hebben. Zo wordt er onder meer uitgelegd wat zij nu al kunnen doen, mocht hun kind ooit alleen achterblijven. Aan wie ze de zorg kunnen overdragen, wie later het best de beslissingen over wonen, vermogen... neemt, wie de belangen bewaakt en wat die belangen juist zijn, en ga zo maar verder. Bovendien krijgen bezoekers de kans om individueel advies van experts in te winnen. Zij gaan dan samen met geïnteresseerden na hoe dergelijke vragen in hun specifieke situatie het best worden ingevuld. De infodag is een initiatief van Absoluut vzw, Cera, Gezin en Handicap vzw, Inclusie Vlaanderen vzw, KBC en Onafhankelijk Leven vzw.

Inschrijven kan vanaf september 2015 via [www.cera.be](http://www.cera.be). Ben je benieuwd welke sprekers en experts alvast hebben toegezegd? Hou dan de website van de partnerorganisaties in de gaten.



# Gedeelde **ervaringen** uit de praktijk

Na een jaar van voorbereidingen met de Startdagen en DURFdagen ging het congres DURF2020 in het ICC Gent groots van start. De bezoekers haalden heel wat informatie en inspiratie uit de workshops, dialoogtafels en lezingen, en de verzamelde aanbevelingen geven voldoende stof om verder te bouwen aan een inclusieve samenleving.

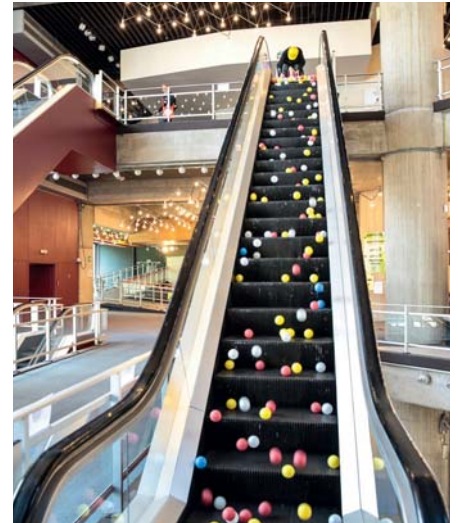
TEKST BARBARA VANDENBUSSCHE  
FOTO'S FREDERIEK VANDE VELDE



**JO VANDEURZEN.** Hij trekt verder aan de kar voor een inclusieve samenleving.



\*PERSPECTIEF. De verhalen op het congres lieten de mensen nadenken over de toekomst.



\*ICC GENT. Op het congres werd in thema's gewerkt.

**M**et een breed aanbod aan workshops en dialogotafels probeerde DURF2020 op maat van iedere bezoeker te werken. Zo bleek de lezing van Geert Stroobants over het sociaal ondernemerschap heel veel volk uit de zorgsector op de been te krijgen. Onder hen ook Charlotte en Angela uit De Sperwer in Lokeren, een voorziening voor volwassenen met een handicap.

“We kwamen hier om ons te laten inspireren voor onze organisatie, om zo Perspectief 2020 mee vorm te geven”, vertellen ze. “Het verhaal van Geert was erg inspirerend en doet je nadenken over de toekomst. Voor ons was het echt vernieuwend omdat onze werking totaal anders is, en we hebben heel concrete dingen opgepikt waar we nu nog verder mee aan de slag zullen gaan. Zeer interessant is hoe je mensen met een handicap als volwaardige partner kunt betrekken bij de professionele ondersteuning. Dat zorggesprek durven aangaan en durven luisteren en kijken naar je doelgroep, is ook iets waar we zeker nog verder aan willen werken. Net als aan de bredere diversiteit in de zorg, bijvoorbeeld door meer samen te werken met reguliere diensten.” Een heel ander uitgangspunt had Jeroen Walravens, die vertelde over hoe je kan blijven groeien en je leven vorm kan geven vanuit je ware kracht. Jeroen lag een maand in coma en moest op heel wat vlakken nadien weer van nul beginnen. Terwijl er steeds meer volk blijft binnendruppelen, vertelt hij hoe hij beseftte dat er een verschil was tussen wie hij

echt was en de verhalen en personages waar hij naar probeerde te leven. En dat de grootste frustratie niet voortkomt uit wat er gebeurt, maar uit je interpretatie ervan. Dankzij zijn groeiende zelfkennis en zelfvertrouwen en door het verleden en de toekomst los te laten ontdekte hij een sterke kracht in zichzelf.

#### OP EEN SCHARNIERMOMENT

Renilde, Lieve en Huguette zijn alle drie ouders van een kind met een handicap en kwamen hun licht opsteken op DURF2020. “Eerst kregen we een toelichting over het Persoonsvolgend Budget,

## “ HET IS INTERESSANT OM MET MENSEN TE PRATEN EN INFORMATIE TE VERZAMELEN OVER DE MOGELIJKHEDEN.

en vooral het panelgesprek met verschillende actoren uit de zorg was heel goed, maar er was iets te weinig tijd om dieper op de zaken in te gaan. We hebben natuurlijk wel al veel voorkennis, en op zich is het ook interessant om met mensen te praten en informatie te verzamelen over de mogelijkheden.”

Alle drie vinden de ouders de evolutie van DURF2020 en binnen de sector wel positief, maar dat de nadruk fel op het

uitwerken van de netwerken ligt, baart hen wel wat zorgen. “Het niveau van mijn dochter is niet zo hoog, en we doen al vaak een beroep op vrijwilligers, dus kunnen we dat niet verder uitbouwen. En je kan ook niet verwachten dat anderen altijd klaarstaan”, klinkt het. “Bovendien heeft niet iedereen een even uitgebreid netwerk.”

#### DANSEN EN TEKENEN GEVEN KRACHT

Op het congres werden naast de lezingen ook verschillende workshops ingericht. Zo konden de deelnemers aan de workshop dansen aan den lijve ontdekken hoe je door middel van dans kan vertellen wat je denkt en voelt. In het tekenkabinet werd dan weer stilgestaan bij wat iedereen belangrijk vindt in zijn/haar leven, om er dan in een kunstwerk vorm aan te geven.

Twee verdiepingen hoger delen kleine groepjes deelnemers de mensen die hen helpen in hun leven in volgens de vijf concentrische cirkels: familie, vrienden, thuiszorg, diensten van het VAPH,... Zo leren ze het verschil kennen tussen ondersteuning waar je voor betaalt en ondersteuning waar je niet voor betaalt. Dit verhaal wordt veel sterker door de gedeelde praktijkervaringen, en doordat de deelnemers zelf bepaalde begrippen uitleggen aan de anderen.

Vincent, Siska, Frans en Marc namen eerst deel aan het tekenlabo en schoven nadien aan bij de cirkels. “We hebben de DURFdagen al gevolgd en daar al rond



## Evelien: “Blij dat ik mijn mening kon geven”

Bij de start van het congres praten we even met Evelien. Ze maakte kennis met DURF2020 op de DURFdagen, die ze heel boeiend vond. “Ik wilde erg graag naar het congres komen om te zien hoe alles verder zou gaan. Wat voor mij het belangrijkste is, is de uitleg rond Perspectief 2020 en de Persoonsvolgende Financiering, en concreet hoe we het budget dan vrij kunnen besteden en welke controles er dan op worden gedaan. Tijdens de DURFdagen konden we in discussie gaan aan de dialoogtafels, en op basis daarvan werden bijkomende vragen opgesteld voor de minister. Ik was erg blij dat ik de kans kreeg om mijn mening te geven over bepaalde onderwerpen.”

## Peter: “Durven opkomen voor onze eigen belangen”

Peter Van den Broek is woordvoerder van Konekt en hielp bij de voorbereidingen van het congres. Hij leerde DURF2020 toevallig kennen, maar ijvert nu mee voor de stem van mensen met een handicap. “Toen ik in Antwerpen boodschappen aan het doen was, passeerde ik toevallig de DURFdagen en mensen nodigden me uit om binnen een kijkje te nemen”, vertelt Peter. “Ik wilde graag mijn kleine bijdrage leveren tot de integratie van mensen met een handicap in de samenleving, en geef nu onder meer voordrachten over mensen met een (meervoudige) handicap aan hogescholen en universiteiten.”

“Mijn doel is om duidelijk te maken dat we ondanks die handicap ook maar gewone mensen zijn, die mee actief willen zijn in de maatschappij. We kunnen heel wat krijgen van de maatschappij, maar moeten zelf ook mondiger worden en durven opkomen voor onze eigen belangen, zonder over ons te laten lopen. Ik hou niet van betutteling of de vroegere gewoonte om mensen ‘weg te stoppen’ in een instelling, maar wil ten volle participeren aan de samenleving. Er is op dat vlak nog veel werk aan de winkel, maar initiatieven als de DURFdagen en dit congres zijn al een grote sprong vooruit. De vele organisaties die deelnemen aan DURF2020 bedoelen het al goed en streven vaak dezelfde doelen na, maar moeten nu ook hun krachten bundelen om sterker te staan. En we moeten mensen met een handicap mee engageren, zoals nu op dit congres.”



## Margaux en Steven: “Naar huis met een goed gevoel”

Met de DURFcaravan, een wasdraad, filmpjes en een gezelschapsspel met quotes trekken Margaux en Steven naar markten, evenementen en nu ook naar het congres. Met de caravan willen ze vertellen wat mensen met een handicap belangrijk vinden. “Als het goed weer is, heb je soms zin om naar zee te gaan, maar dat is voor ons niet zo makkelijk. We moeten immers 48 uur op voorhand vervoer aanvragen, maar je weet niet of je dan nog zin hebt en of het weer nog even goed is. We moeten dus met al die dingen rekening houden. Soms reageren mensen anders op je omdat je een handicap hebt, en dan weet je niet wat te antwoorden. Over dat soort dingen gaat ons gezelschapsspel. In de filmpjes vertellen mensen wat ze belangrijk vinden in het leven. We geven er pralines bij met een zoete, zure, hartige of pittige nasmaak, net zoals die verhalen. Daarmee hopen we dat mensen naast onze handicap leren kijken, en ons zien als een gewone persoon. Ik denk dat we vandaag nog meer mensen bereiken dan anders, omdat hier zoveel volk bijeen is. Met alle informatie hier en de ideeën die werden uitgewisseld, denk ik dat velen naar huis konden gaan met een goed gevoel.”



cirkels gewerkt, en ook het plan van Jo Vandeurzen gezien in een eenvoudige versie. Het was ook fijn om na te denken over wat je gelukkig maakt en dat dan te tekenen.” Voor Siska was dat de voorziening waar ze woont, sporten en haar vriend; Frans en Marc zouden allebei graag in een appartement wonen, niet samen maar wel in hetzelfde gebouw. En Vincent, die tekende over gaan vissen, want dat doet hij erg graag.

“In de sessies rond de cirkels hebben we gekeken naar wie belangrijk is in ons leven, zoals familie en vrienden, en op welke zaken we een beroep kunnen doen. Er blijken meer mensen in je omgeving te zijn dan je zelf eerst denkt. We hebben veel opgestoken van wat we hier zien en horen, ook van andere mensen. Dan zie je dat anderen soms meer begeleiding of verzorging nodig hebben en niet zelf ergens naartoe kunnen. Frans en Vincent poetsen bijvoorbeeld zelf, en Siska gaat

vaak op stap met een vereniging voor mensen met een handicap. We zijn ook vrij om te doen wat we willen, en kunnen bijvoorbeeld eens naar de stad om een pintje te drinken. Wat we wel zouden willen vragen aan de minister, is om het plan nog duidelijker en concreter te maken, want nu is het nog erg vaag. Mogen we straks echt kiezen wat we doen met ons geld bijvoorbeeld, en zelf kiezen waar we gaan wonen, hoeveel we werken en hoeveel verlof we nemen?”

### IN DIALOOG

Aan de dialoogtafels zitten mensen in kleinere groepjes samen rond bepaalde thema's. De verhalen die aan bod komen, gaan over erbij horen, bijvoorbeeld in een sportclub, of een job in je buurt, maar ook over wonen, mobiliteit, ondersteuning door een broer of zus, budgetten en hoe je zelf je leven organiseert. Zo vertelt Ann over hoe ze ondanks haar handicap

zelfstandig kan wonen, dankzij de hulp van Familiezorg en Greenhouse, dat huishoudhulp aanbiedt. Maandelijks gaat ze naar het CAW voor een gesprek met haar psychosociaal begeleider, en haar vader, zijn vrouw en vriendin Nadine staan altijd klaar om haar te helpen. Tijdens het gesprek over zo'n ondersteuning blijkt dat maar weinig mensen weten welke mogelijkheden er allemaal zijn. De opmerking dat het handig kan zijn een overkoepelende site te maken met alle ondersteuningsmiddelen van reguliere tot gespecialiseerde hulp, wordt bijgehouden om toe te voegen aan de beleidsvoorstellen. “Wij hebben gepraat over keuzes maken, Perspectief 2020 en over vergoedingen”, zeggen Melissa, Angelique en Elia. “Het was interessant om te praten over hoe het later zal zijn, waar we gaan wonen en wie voor ons zal zorgen. Het is belangrijk informatie te verzamelen om daar zelf mee over te kunnen beslissen.” ✖

## 21 uitdagingen voor een inclusieve samenleving

Na maanden samen nadenken, ideeën uitwisselen en standpunten formuleren werden 21 uitdagingen verzameld door DURF2020. Iedereen kan hier de thema's uitpikken die voor hem of haar interessant zijn en bijdragen tot een positieve verandering. Een overzicht:

### Zelfregie

- Zelfregie is voor iedereen, of je nu zelfstandig woont of in een voorziening.
- Zelfregie is er op maat van iedereen. Iedereen heeft een eigen invulling van zelfregie. Methodieken kunnen helpen bij het maken van keuzes.
- De persoon zelf heeft een actieve en centrale rol. Hij of zij bepaalt wie hem of haar ondersteunt en waarvoor.
- Zorgaanbieders spelen vlot en snel in op nieuwe vragen.
- Het woon- en leefbudget moet voldoende zijn om zelfregie mogelijk te maken.
- Er is een eenvoudige app voor budgetbeheer.
- Mensen kunnen terecht bij een laagdrempelig meldpunt voor vragen, misbruik en fraude.

### Een betrokken samenleving

- Een inclusieve samenleving start op dag 1, van bij de geboorte dus.
- Tewerkstelling is meer inclusief.
- Iedere burger is mee verantwoordelijk om inclusie mogelijk te maken.
- De samenleving staat open voor iedereen.
- Intersectoraal samenwerken is de norm.
- Netwerken zijn cruciaal voor ondersteuning, maar we moeten erover waken dat familieleden familie blijven en geen hulpverleners of managers worden.
- We zetten in op warme en open buurten.

### Samen naar verandering

- Alle betrokkenen beschikken over correcte en eenduidige informatie en advies op maat.

- Beroepskrachten in de zorg hebben nieuwe competenties. Zo moeten ze bijvoorbeeld leren netwerken, zowel rond het individu als rond de organisatie.
- Verandering betekent dat mensen moeten durven springen in het onbekende. Er is voldoende ondersteuning en een vangnet.
- Iedereen maakt de overstap naar het nieuwe systeem, maar het tempo en de wijze waarop kunnen verschillen.
- Er zijn structureel meer middelen voor zorg op maat voor iedereen.
- Samenwerken, ook over de sectoren, is een sleutelbegrip
- Er is 'chocolate for the mind': we gaan uit van krachten en mogelijkheden van mensen en denken 'out of the box'. We delen vernieuwende voorbeelden en geven andere mensen zo een duwtje in de rug.

# “We laten ons niet tegenhouden om te reizen”

Reizen met een handicap is niet altijd evident. Onder het motto ‘iedereen op vakantie’ brengt St\*rk de getuigenis van Liesbet, een vakantieganger met een verstandelijke en motorische handicap. Ze kan haar hartje ophalen aan leuke daguitstappen en reizen met haar familie. Haar mama Martine doet hun relaas.

TEKST ANN BRAECKMAN

Liesbet (26) gaat al jarenlang op vakantie met haar ouders en zus. Liesbet zit in een rolstoel en heeft een verstandelijke handicap. Ze houdt van reizen en mooie plekjes en dingen ontdekken. “Niets houdt haar tegen”, zegt mama Martine De Clerck. “Jaarlijks maken we een grote reis en ook af en toe een citytrip.”

Iedere keer opnieuw past Martine hetzelfde recept toe. Ze surft naar de website van Toegankelijk Reizen, vult enkele trefwoorden in en gaat dan na of de stad, plaats of tentoonstelling toegankelijk is. “De site biedt een enorme schat aan informatie. Niet alleen is er de officiële informa-

tie, van de hotels of musea, daarnaast zijn er ook de verslagen van andere ouders die een kind hebben met een motorische en/of verstandelijke handicap. Ze geven vaak nuttige tips, omdat zij letten op zaken die ook voor ons van belang zijn.”

## MET DE EUROSTAR NAAR LONDEN

De familie trok vorig jaar voor het eerst op citytrip naar Londen. “Voor het eerst namen we de Eurostar. Normaal maken we niet zo veel gebruik van het openbaar vervoer, omdat het niet praktisch is. Liesbet draagt immers altijd een elektrische zuurstofconcentrator met zich mee. Maar de reis met de Eurostar viel enorm goed

mee. En Londen zelf was enorm toegankelijk. Weet je, al die taxi’s zijn daar enorm groot, perfect aangepast aan rolstoelgebruikers. We stapten uit het station en meteen werden we al verwelkomd door een taxichauffeur, die legde een gootje op de stoep en we konden de rolstoel in de taxi rijden. Daarom zakken we dit jaar opnieuw naar Londen af.”

Natuurlijk is reizen niet altijd rozengeur en maneschijn. “Reizen met het vliegtuig is een ander paar mouwen”, legt Martine uit. “Vroeger had Liesbet geen elektrisch apparaat, maar speciale zuurstofflessen. Toen we op reis trokken naar Tenerife was dat een heel gedoe om op het vliegtuig te geraken en bovendien moesten we voor die zuurstoffles ook nog eens een extra passagiersstoel betalen. Sindsdien reizen we liever met de wagen. Maar nu Liesbet een elektrische zuurstofconcentrator heeft, lijkt het vliegtuig misschien opnieuw een optie. Dat gaan we eind dit jaar toch nog eens proberen.”

## KUNST- EN VliegWERK

Ook al heb je je online goed geïnformeerd, toch durft de realiteit soms anders uit te draaien. “Zo boekten we eens een hotelletje in Parijs”, zegt Martine. “Vooraf had ik nochtans gebeld om na te vragen of de lift toegankelijk was. En hoewel het antwoord was: ‘uiteraard, geen probleem’, bleek dat er helemaal geen plaats was voor de rolstoel. Gelukkig kan Liesbet nog een beetje stappen, maar gemakkelijk was het niet.”

## Waar kan je info vinden over toegankelijk reizen?

### STEUNPUNT VAKANTIEPARTICIPATIE

“Eigenlijk zijn we een soort van portaalsite”, legt Carine Geboers van Steunpunt Vakantieparticipatie uit. “1.500 lidorganisaties en 600 toeristische partners werken eraan mee en bieden kortingen aan. Kijk, één Vlaming op vijf kan zich geen week vakantie veroorloven. Dat is onze voornaamste doelgroep, personen met een beperkt budget.” Daarnaast kunnen ook personen met een handicap er info vinden.

[www.vakantieparticipatie.be](http://www.vakantieparticipatie.be), [vakantieparticipatie@toerismevlaanderen.be](mailto:vakantieparticipatie@toerismevlaanderen.be)  
Tel.: 025040391 of bel gratis naar 1700, adres: Grasmarkt 61 -1000 Brussel

### INFOPUNT TOEGANKELIJK REIZEN

Het Infopunt Toegankelijk Reizen hoort bij Toerisme Vlaanderen. Het biedt informatie over reizen met een handicap en je kunt er ook heel wat reisverhalen en persoonlijke tips terugvinden van de betrokkenen.

[www.toegankelijkreizen.be](http://www.toegankelijkreizen.be), [info@toegankelijkreizen.be](mailto:info@toegankelijkreizen.be),  
Tel.: 02 5040340, adres: Grasmarkt 61 - 1000 Brussel





\*SAMEN MET DE FAMILIE OP PAD. Liesbet met haar ouders in Londen.

Een volledig toegankelijk vakantiehuysje vinden in het buitenland is evenmin evident. “Onvindbaar of te duur”, meent Martine. “Vorig jaar reisden we naar Umbrië. Het was een mooi huysje, net binnen Liesbet haar mogelijkheden, zonder al te veel trappen. Thuis doet Liesbet ook enkele trappen, maar we mogen niet overdrijven, omdat ze door haar zwakke longen snel uitgeput is. Het is telkens een kunst om een toegankelijk verblijf te vinden zodat het een ontspannen vakantie blijft.”

Want daar draait het immers om, genieten. “Je ziet Liesbet stralen op reis”, besluit mama Martine. “Samen met haar familie op pad. Dat hoeft niet altijd ver te zijn, ook kleine daguitstappen zoals onlangs het Lichtfestival in Gent of het In Flanders Fields Museum in Ieper kunnen haar bekoren, als we maar even uit het alledaagse zijn. De site van Toegankelijk Reizen is vooral voor die kleine uitstappen een enorme hulp. Soms zie ik dan meteen: oei, ik heb mijn man en zijn forse spierballen nodig om de rolstoel te duwen, want dat museum heeft heel wat hellende vlakken.” (lacht) \*

Martine De Clerck doet een warme oproep aan andere ouders of betrokkenen om zoveel mogelijk hun bevindingen te posten op [www.toegankelijkreizen.be](http://www.toegankelijkreizen.be)

## Jeugdverblijf ‘Oud Klooster’: “We wilden een sociaal aspect toevoegen”

**Jeugdverblijf ‘Oud Klooster’ uit Dikkele diende vorig jaar een subsidieaanvraag in om vakanties te organiseren voor personen met een handicap. “Wij kregen de subsidie en werkten daarvoor samen met vzw Kompas, zij zijn actief in de opvang en begeleiding van mensen met een handicap. Eind vorig jaar leidde dat tot onze eerste gezamenlijke vakantie.”**

Jeugdverblijf ‘Oud Klooster’ opende twee jaar geleden zijn deuren. Doelgroep zijn vooral kinderen uit de lagere school, maar de eigenaars, Erwin Eeraerts en zijn echtgenote Sabine wilden meer dan zomaar een jeugdverblijf uitbaten. “Jeugdvakanties kan je niet 365 dagen per jaar organiseren,” klinkt het eerlijk bij Eeraerts, “maar we doen er niet zomaar iets bij, we wilden een sociaal aspect toevoegen aan onze werking. Daar zijn we in geslaagd, dankzij die subsidie toch vooral. Het was een proefproject en 25 personen met een verstandelijke handicap hebben een weekje bij ons gelogeed, tot ieders tevredenheid.”

### HET ONHAALBARE REALISEREN

Eeraerts: “Zonder die subsidie was zo’n vakantie realiseren niet mogelijk

geweest. Het volledige verblijf werd gesubsidieerd, andere middelen zijn er amper. Ik ben het idee van vakantieparticipatie voor iedereen enorm genegen, maar zonder subsidie en veel goodwill is dat niet haalbaar. Het was een enorm boeiende week, maar wel arbeidsintensief. Het was voor vzw Kompas en de vakantiegegers een ongelooflijke ervaring. Voor veel mensen was zo’n vakantie anders een droom gebleven en nu hebben ze daar enorm van genoten. Daar doe je het voor.”

En voor Erwin en Sabine hoeft het ook niet te eindigen. “We hebben een nieuwe projectaanvraag ingediend en hopen op een goede afloop”, besluit hij.

[www.oudkloosterdikkele.be](http://www.oudkloosterdikkele.be)



# KORT

## Nieuw actieplan 'handicap' in voorbereiding

Het Europees Comité van deskundigen over de rechten van personen met een handicap (DECS-RPD) is bezig aan de voorbereiding van zijn nieuwe actieplan 'handicap' 2016 – 2020. Dit aansluitend op het actieplan 'handicap' 2006 – 2015 dat dit jaar afloopt. Prioritair volgens de Belgische leden, waaronder het VAPH, zijn zelfstandigheid en tewerkstelling van personen met een handicap.

In het expertencomité 'handicap' van de Europese Raad wordt België vertegenwoordigd door de vijf Belgische administraties met handicapbevoegdheid: VAPH, AWIPH (Wallonië), Phare (Brussel), DPB (Duitstalige Gemeenschap) en Federale overheidsdienst Sociale Zaken. Tijdens het internationaal overleg dat onlangs plaatsvond in Straatsburg verduidelikten de administraties het Belgische standpunt en de prioriteiten. De visie omvat het bevorderen van juridische en persoonlijke onafhankelijkheid bij personen met een handicap. Daarnaast vormt de tewerkstelling van personen met een handicap een belangrijk aandachtspunt en moet voor deze groep deelname aan alle domeinen van het maatschappelijk leven vanaf de kinderleeftijd mogelijk zijn. Gevraagd naar een specifieke doelgroep waarop zou moeten worden ingezet, kwamen de personen met een handicap met grote zorgafhankelijkheid naar voren. De beschermingsmaatregelen voor mantelzorgers die hen ondersteunen, en versterking van ondersteunende reguliere diensten vormen hierbij belangrijke aandachtspunten.

Met de Perspectiefnota (PP 2020) en met het decreet Persoonsvolgende Financiering zet Vlaanderen de komende jaren volop verder in op een aantal van de genoemde actiepunten. Daarbij is het doel immers om de regie van de ondersteuning aan de persoon met een handicap zelf te geven (van aanbod- naar vraaggestuurd) en door zorggarantie na te streven voor die personen met de zwaarste ondersteuningsnood.



## REVAneeva Award 2015

Naar aanleiding van de jaarlijkse informatiebeurs voor mensen met een handicap, REVA, werden de REVAneeva Awards uitgereikt in Flanders Expo in Gent. De Quingo Flyte van Mobimed uit Gits, de AlterG Bionic van het Brugse Ninix Medical en de Snoezle van Pilipili uit Kortrijk sleepten de prijzen in de wacht.

De Quingo Flyte is een oplooibare scooter die zichzelf in en uit een voertuig rijdt. De jury selecteerde dit product omdat het bedoeld is voor de groeiende doelgroep van personen met krachtvermindering, uithoudingsbeperking, die toch zelfstandig willen functioneren en zich verplaatsen.

### VAN SCIENCEFICTION NAAR REALITEIT

Met zijn AlterG Bionic Leg haalt fabrikant Ninix Medical sciencefiction naar de huiskamer. De motivatie van de jury voor dit ontwerp lag bij de technologische ontwikkeling die mensen in de toekomst kan helpen. Want aangezien deze technologie momenteel enkel voor revalidatiedoeleinden wordt toegepast, hoopt de jury op een verdere evolutie zodat dit product een effectief alledaags hulpmiddel bij het stappen kan worden.

De Snoezle, tot slot, heeft aandacht voor de zorg voor de medemens. Ook voor zij die soms emotioneel en gedragsmatig anders zijn. Af en toe tot rust komen in een vertrouwde omgeving helpt deze groep om de emoties onder controle te houden. De jury vond dit terug in het concept van een personaliseerbare, demonteerbare en verplaatsbare vertrouwde omgeving. Het biedt mensen een eigen belevingsruimte via een ingenieus maar eenvoudig ontwerp.

## Het HIP-team hoort erbij

Onlangs startte de Dadizeelse vzw Mariënstede een opmerkelijk initiatief. Deze zomer, tot en met 30 september, baten zij een HIP (Huis In het Park) terras uit. Op die manier zetten ze elke zomerse zondag, van 14 tot 17 uur, het dertigjarige bestaan van de vereniging in de verf.

Directeur Lieven Detavernier: "We willen onze gasten en onze bezoekers aangename namiddagen bezorgen die bestaan uit wederzijds warm en respectvol contact. De bedoeling is dat vrijwilligers en begeleiders het terrasje uitbaten en dat onze gasten de bediening verzorgen. Het is daarom dat we met ronde prijzen werken, een drankje of een hapje kost 1 of 2 euro. Het aanbod is trouwens beperkt waardoor we enkel eigenbereide en regionale producten serveren."



### WIN-WINSITUATIE

De sfeer zal er niet minder om zijn want een streepje muziek, een partij Kubben, eigengeschreven gedichten ophangen, het kan allemaal. Daar stoppen de samenhorighheidsactiviteiten van deze West-Vlamingen trouwens niet. Met Teamwork@Mariënstede biedt de vzw een voor Vlaanderen unieke combinatie van meeting en teambuilding door, voor en met mensen met een handicap. Uitvalsbasis is een hedendaagse bungalow midden in een historisch kasteelpark. "We laten ons inspireren door de gedachte dat de meeste mensen met een handicap 'gewoon gewoon' willen doen. Velen onder hen werken verschillende keren per week alleen of in groep in lokale bedrijven en organisaties. Via dit

concept ondersteunen we een tachtigtal mensen die 'erbij horen', van 's morgens tot 's avonds." Het blijkt een win-winsituatie van geven en nemen waaruit spontaan vriendschappen ontstaan op basis van gedeelde interesses.

[www.marienstede.be](http://www.marienstede.be)

[www.facebook.com/MarienstedeVzw](https://www.facebook.com/MarienstedeVzw)

## Persoonlijke-Assistentiebudget wint award 'Beste Beleid' tijdens Zero Project



Het Persoonlijke-Assistentiebudget (PAB) van de Vlaamse Overheid viel onlangs in de prijzen tijdens de jaarlijkse conferentie van het Zero Project in Oostenrijk. Uit 231 kandidaturen van 58 landen werd het initiatief internationaal bekroond als winnaar in de categorie 'Beste Beleid'.

Het VAPH nam, na de prijsuitreiking, samen met Onafhankelijk Leven vzw en vertegenwoordigers van Independent Living uit vier andere landen deel aan een panelgesprek over persoonlijke assistentie. Dirk Vanderstighelen, afdelingshoofd Ondersteuning Doelgroepenbeleid, was aanwezig in naam van het VAPH. "Het panelgesprek trok veel belangstelling en werd ook in live webstream uitgezonden. We schetsten er de werking van ons PAB en de toekomst van de Persoonsvolgende Financiering. De panelvoorzitster uit Zweden, een zeer vooruitstrevend land wat beleid voor personen met een handicap betreft, reageerde enkel met: 'waaaaw!' Een mooie reactie die nog meer in de verf zet dat we de goede richting uitgaan."

### AANMOEDIGING

Minister Jo Vandeurzen verklaarde dat hij in deze prijs een aanmoediging ziet om verder te werken aan de invoering van de VN-conventie die gelijke kansen voor mensen met een handicap nastreeft. Zero Project is een initiatief van de World Future Council en het European Foundation Centre en gaat jaarlijks door op de zetel van de Verenigde Naties in Oostenrijk. Het wordt bijgewoond door een vijfhonderdtal deelnemers uit 58 landen. Ook sleepte het experimentele 'Proefwonen' van Odisee uit Halle een Innovative Practice Award in de wacht. Onafhankelijk Leven vzw tot slot, werd bijkomend gelauwerd voor het initiatief 'Freedom School' en de inzet met betrekking tot desinstitutionalisering.

# Samen naar een inclusieve samenleving

Naar schatting zo'n 900.000 Vlamingen zetten zich als vrijwilliger belangeloos in voor de ander: in de sportclub, in de welzijnssector, in de jeugdbeweging. Katrijn, Tessa en Audrey spreken met veel enthousiasme over hun vrijwilligerswerk. Over de voldoening, het plezier en hun bijdrage aan een inclusieve samenleving.

TEKST ANN BRAECKMAN  
FOTO'S JERRY DE BRIE



**K**atrijn Robert (21) is hoofdanimator bij Speelplein Joepla in Lochristi. Kinderen met een handicap spelen er dankzij inclusieve speelpleinwerking samen met de andere kinderen. Katrijn is regelmatig VIP, Very Inclusive Person, een animator die de speelpleindag voor de kinderen met een handicap in goede banen leidt.

“Aanvankelijk was ik vooral geïnteresseerd in de inclusieve werking door mijn studies jeugd- en gehandicaptenzorg”, vertelt Katrijn. “Ik wilde de theorie in de praktijk toepassen en ik was al vrijwilliger op het speelplein. De stap naar VIP was snel gezet.”

Inclusieve speelpleinwerking bestaat sinds 2006 op Speelplein Joepla en wordt volop gesteund door de Vlaamse Dienst Speelpleinwerk en de provinciebesturen. De filosofie is simpel: alle kinderen maximale speelkansen bieden, waarbij het samen spelen met andere kinderen centraal staat. “We passen de werking en het spel aan waar nodig”, legt Katrijn uit. “De kinderen moeten zich vooraf inschrijven en dat geeft ons de tijd om 's ochtends – want onze werking start pas in de namiddag – het ‘identiteitsboekje’ van het kind te doorpluizen: van welke handicap is er sprake, wat kan hij of zij zeker wel en zeker niet, wat zijn de dingen die het kind graag doet.” Na de speelpleindag volgt een evaluatie. “We gaan na wat er goed was, wat er beter kon. Het leuke vind ik vooral dat je de kinderen, als je ze zo'n zomer bezig ziet, progressie ziet maken, ziet genieten ook. Dat maakt het fijn om doen, je ziet dat zij met andere ogen naar het speelplein

**BIJ UPSIDE DOWN.**  
Het enthousiasme is groot.

© Jerry De Brie



\*TESSA VANDEN BOSCH VAN UPSIDE DOWN. "Wij bieden jongeren een plezierige werkervaring."



\*SPEELPLEIN JOEPLA. Maximale speelkansen.

kijken en dat zorgt ervoor dat je op een andere manier de dingen ziet, ruimer."

Katrijn vervolgt: "Ik geef toe, er is wel een drempel om dit als animator te doen. Je moet de andere animatoren er wegwijs in maken. Zelf probeer ik zo'n 1 à 2 keer per speelpleinweek als VIP te werken. Ik vind dat nu gewoon plezierig om te doen. Sinds een paar jaar is het trouwens een duobaan. Dat maakt de stap minder groot om als VIP aan de slag te gaan, je weet dat als er eventueel iets fout loopt, de ander kan bijspringen."

Per dag doet speelplein Joepla gemiddeld een beroep op zo'n 22 à 25 animatoren, twee daarvan zijn VIP-animator, voor gemiddeld vier à vijf VIP-kinderen per dag. "Over de volledige zomer spelen er 24 VIPs op het plein", besluit Katrijn. "Ik ben daar blij mee, want het zijn kinderen die op andere vlakken soms minder kansen hebben. Dan is het fijn dat zij op het speelplein wel alle kansen krijgen om mee te spelen. Ieder kind heeft gewoon recht op een toffe zomer."

### EETCAFÉ MET EEN HOEK AF

Jongeren met een handicap kansen geven in de horeca. Dat is de opzet van eetcafé Upside Down. In april opende het café zijn deuren in Heverlee en elke woensdag krijg je er lekkers aangeboden door jongeren met een handicap.

Aan engagement geen gebrek bij Audrey Vercruysse en Tessa Vanden Bosch. Beiden werken in het BUSO Terbank in Heverlee, Audrey als logopediste, Tessa als leerkracht, daarnaast openden ze Upside Down in het parochiecentrum van Hever-

lee. "Het idee komt uit Nederland waar al zo'n eetcafé bestaat", legt Tessa uit. "In Heverlee zijn er veel jongeren die wel afstuderen bij ons op school, maar daarna geen plaatsje vinden om te werken. Wij bieden hen een plezierige en zinvolle werkervaring."

Dankzij de financiële steun van heel wat sponsors en de hulp van vele vrijwilligers opende het centrum op 22 april. "We werken samen met twee groepen jongeren", aldus Audrey. "Vijf jongeren die al zijn afgestudeerd en nog geen voltijdse dagbesteding hebben en vijf jongeren die nog bij ons schoollopen. Er zijn twee shiften: van 9 tot 14 uur en van 14 tot 18 uur. We bieden ontbijt, broodjes, dessert en soep aan, alles vers bereid."

Dat vraagt heel wat voorbereiding. Tessa en Audrey zijn beiden zo'n 16 uur per week in de weer met hun project: boodschappen doen, de begeleiding tijdens het eetcafé zelf, de boekhouding, administratie, het contact met de ouders enz.

"Het vraagt veel tijd," beamen beiden, "maar het is het meer dan waard. Het enthousiasme rond ons initiatief is groot. Al voor de start boden heel wat mensen zich aan om mee te helpen: schilderen, kastjes in elkaar timmeren, soep maken. Onze eerste 'service' liep beter dan we ooit durfden hopen en elke middag zijn we eigenlijk volzet. Onze omzet stijgt week na week."

Niet dat het hen om het geld te doen is. "Neen, helemaal niet", aldus Audrey. "Eigenlijk willen we met dit initiatief de horeca in de buurt warm maken en aantonen dat die jongeren meer in hun mars heb-

ben dan wordt gedacht. Als we één zo'n horecazaak kunnen overtuigen om een van onze jongeren in dienst te nemen, al was het maar een halve dag, dan is onze missie geslaagd."

Beide vrijwilligers zijn vooral blij dat het initiatief voor een enorm positieve beleving zorgt, zowel bij de jongeren als bij de klanten. "De jongeren doen heel veel zelf", aldus Tessa. "Dus je weet dat als je bij ons iets komt eten, je een beetje geduld moet hebben of soms eens een klein foutje door de vingers moet zien. Dat zorgt voor een unieke, sociale sfeer in het eetcafé, helemaal anders dan in andere zaken."

Het eetcafé is enkel op woensdag open en niet tijdens schoolvakanties. "Dat is beperkt," beseffen beiden, "maar meer lukt ook niet. We doen al heel veel en zijn ook nog op zoek naar personen die mee willen stappen in het project, want voor elke jongere hebben we ook één begeleider nodig. Helpende handen zijn nog steeds welkom." \*

### MEER WETEN OF MEEHELPEN?

Alle informatie via:  
[www.speelpleinjoepla.be](http://www.speelpleinjoepla.be) en  
[www.upsidedownvzw.be](http://www.upsidedownvzw.be)

Wil je zelf graag je steentje bijdragen of zoek je meer info over vrijwilligerswerk, surf dan even naar volgende sites:  
[www.vrijwilligersweb.be](http://www.vrijwilligersweb.be)  
[www.vrijwilligerswerk.be](http://www.vrijwilligerswerk.be)  
[www.vrijwilligersjobs.be](http://www.vrijwilligersjobs.be)  
[www.vlaanderen.be/vrijwilligers](http://www.vlaanderen.be/vrijwilligers)

# “Genieten van de natuur”

Al sinds 2003 zetten Denis Detavernier en zijn vrouw Greetje Delanghe de deuren van hun boerderij open in Sint-Denijs (Zwevegem) voor kinderen met een handicap. Samen hebben ze De Engelenhoeve uitgebouwd tot een klein paradijs waar elk jaar 1500 kinderen een dagje onbekommerd kunnen genieten.

TEKST LESLIE GHEKIERE  
FOTO KRISTOF PATTYN



★IEDEREEN WELKOM. De Engelenhoeve ontvangt 1 groep per dag.

Een dagje eropuit, geen evidentie met een handicap. Daarom besloten Denis en Greetje zelf een ontspanningsplek uit te bouwen op een boerderij in Sint-Denijs in Zwevegem. Denis: “We hebben deze boerderij gehuurd om iets met paarden te kunnen doen. De rest heeft zichzelf uitgebouwd. Elke dag leren we iets bij. Nu hebben we zelf een kindje met een handicap. Door hem leren we ook veel bij en leren we nieuwe therapieën kennen. Onze huifkar is veruit het populairst, omdat die toegankelijk is voor iedereen, ongeacht de handicap.”

## HIPPO- EN SNOEZELTHERAPIE

De kinderen kunnen op De Engelenhoeve terecht voor hippotherapie en snoezeltherapie. Snoezeltherapie zorgt ervoor dat de zintuigen geprikkeld worden met behulp van klanken, kleuren en verschillende materialen zodat de kinderen volledig tot rust komen. Daarvoor heeft De

Engelenhoeve een speciaal ontworpen snoezelruimte, snoezeltuin en zelfs een snoezeltram. In de sensofarm kunnen de kinderen spelen met kleine dieren.

De snoezeltram is een dynamische ruimte die voortgetrokken wordt door paarden. Het combineert de positieve elementen van hippotherapie met snoezelen. De kinderen kunnen hier genieten van de natuur en van de geuren, geluiden en bewegingen van de paarden.

Bij hippotherapie kunnen ze een ritje op de rug van een paard maken en meehelpen met de verzorging. In een rustgevende omgeving kunnen de kinderen zo meer zelfvertrouwen opbouwen.

De Engelenhoeve is vijf dagen per week open voor bezoekers. Denis: “Iedereen is welkom bij ons. We werken wel altijd op afspraak en ontvangen maar één groep per dag zodat elke groep de volledige boerderij voor zich alleen heeft. Het gebeurt dat er ouders komen met hun kind-

je, maar meestal ontvangen we groepen, vooral omdat ze zelf de activiteiten moeten begeleiden. De verzorgers weten hoe alles werkt. Ik ben er wel altijd bij tijdens de activiteiten met de paarden.”

## TIME-OUT

De Engelenhoeve is volledig gratis en werkt met veertien vrijwilligers. Denis: “Om alles te financieren, werken we met sponsors en giften. Soms doneren mensen die ons bezoeken geld of materiaal. Zo hebben we al bouwmaterial, een hoog-laagtafel en een bubbelbad gekregen. We vertellen steeds open en eerlijk wat we met de donaties aankopen. En elk jaar organiseren we een activiteit of een wandeling om geld in te zamelen. Dit jaar wordt het een eefstijf in de derde week van september.”

Het koppel zit niet stil en werkt voortdurend nieuwe projecten uit.

Denis: “We zijn nu bezig met de inrichting van een Time-Out Place voor ouders met zwaar gehandicapte kinderen, zodat ook zij er eens tussenuit kunnen. Als dit klaar is, kan een gezin bij ons logeren in een aangepaste ruimte met onder andere een eigen keuken en een bubbelbad voor de kinderen.” ★

www.engelenhoeve.be  
De Engelenhoeve vzw, op afspraak.  
Brucqstraat 4  
8554 Sint-Denijs  
056 20 69 13  
0478 75 00 61

# In de draaikolken van een spannend verhaal

**Dat een handicap geen beperking hoeft te zijn om je dromen waar te maken, bewijst het verhaal van Sanne Hurxkens. Als gevolg van een hersenletsel kan ze niet praten en moet ze verder in een elektrische rolstoel. Toch zocht en vond de 16-jarige leerlinge van het BuSO Sint-Gerardus in Diepenbeek een uitweg voor haar creativiteit. Ze schreef een eigen fictieboek met haar spraakcomputer.**

TEKST LESLIE GHEKIERE

**O**m zich niet te vervelen tijdens de lange busritten naar school – anderhalf uur heen en anderhalf uur terug – begon Sanne aan een verhaal over de Engelse boysband Rink. Acht maanden later had ze haar eerste boek klaar. Het nieuws verspreidde zich razend snel in haar omgeving en ze kwam er zelfs mee op televisie, het één-programma Iedereen Beroemd zond een korte reportage over haar uit.

'Rink redt de stad' gaat over de Engelse jongensgroep Rink. Na een ongelukje met een tornado komen ze terecht in een andere wereld, waar er een profetie is dat Rink de stad zal redden. Daarom gaan de jongens op zoek naar de ster van Wakkarijka. Op hun tocht moeten ze in draaikolken springen, en zo komen ze in mysterieuze werelden terecht met allerlei personages en bijzondere dieren, zoals Vosje, de chocoladehond. Maar de indianen Lilly en Rodeveder zitten achter de jongens aan. Komen de jongens op tijd om de stad te redden of worden ze door de indianen gevangen genomen? Een spannend verhaal dat aantoonde dat creativiteit geen beperkingen kent.

## BOYSBAND RINK

Sanne: "Ik wou eerst een verhaal schrijven over de band One Direction, ik was geïnspireerd door hun liedjes. Maar dan is het toch een avontuur rond Rink geworden. Mijn mama en mijn vriendin Lotte wisten dat ik een verhaal aan het schrijven was. Pas toen mijn boek voor drie vierde af was, heb ik het verschil-

lende personen laten lezen."

Niet iedereen die een boek schrijft, laat dit ook uitgeven. Ook bij Sanne was het eigenlijk niet de bedoeling om dat effectief te doen. Sanne: "Nee, dit was niet de bedoeling, ik wist toen nog niet dat ik zo goed kon schrijven. Toen ik aan het verhaal bezig was, kwam mijn mama op het idee dat het misschien weleens meer kon worden. Ze zocht op internet naar uitgevers. Boekscout was de eerste die we aanschreven en de eerste reactie was onmiddellijk heel positief."

## MIJN MAMA ZOCHT OP HET INTERNET NAAR UITGEVERS.

Ondertussen is Sanne bezig aan een vervolg, 'Rink en het monster'. Sanne: "Dit tweede boek is veel moeilijker omdat ik het zeker even goed wil doen als bij het eerste."

Het verhaal van Sanne is een mooi voorbeeld van hoe je, zelfs met een handicap, je dromen kan waarmaken. Een inspiratie voor iedereen. We wensen Sanne alvast heel veel succes met het tweede verhaal. ✨

Wie 'Rink redt de stad' graag zou lezen, kan het boek bestellen via [boekscout.nl](http://boekscout.nl).



**INSPIRATIE.** Na haar debuut is Sanne bezig aan een tweede boek.

# “Apps vullen onze dagen interactief in”

Nieuwe media maken steeds meer deel uit van ons leven. Maar wat betekenen ze echt voor mensen met een handicap? We vroegen het aan Liesbeth, Rob en Robin. Drie mensen die ervan overtuigd zijn dat apps hun leven verrijken.

TEKST NATHALIE DIRIX  
FOTO'S JAN LOCUS



## ROBIN VAN LOMMEL: “ACHTER DE COMPUTER OPENT ZICH EEN WERELD VAN ONTSPANNING”

“Vanuit mijn rolwagen kan ik mijn computer volledig autonoom bedienen. Door op mijn minimuis te klikken, geef ik aan welke actie ik wil ondernemen. Wil ik een game spelen, de krant online lezen of iemand een bericht via Facebook sturen, al deze handelingen kan ik perfect onafhankelijk uitvoeren. Soms vraag ik me af of ik de computer via de muis en dus met mijn handen zal kunnen blijven besturen. Ik weet dat er oogbesturingsmodules zijn die je oogbewegingen kunnen registreren en omzetten in cursorbewegingen op de computer, maar zelf heb ik daar weinig ervaring mee. Ik hoop wel dat ze die systemen blijven optimaliseren, want voor mensen met een vergevorderde spierziekte zijn ze noodzakelijk om zelfstandig met nieuwe media te kunnen blijven omgaan.”

## ELKE DAG VIER TOT VIJF UUR ONLINE

“Nieuwe media spelen een heel belangrijke rol in mijn leven. Dat geldt niet alleen voor mij, maar voor al mijn afdelingsgenoten. Per dag zijn wij gemiddeld vier tot vijf uur online. Mijn favoriete bezigheid is spelletjes spelen. Het is al gebeurd dat ik interactieve games speel met mensen die in Engeland wonen. Knap toch dat de technologie dit mogelijk maakt. Mijn smartphone bedien ik via bluetooth; mijn cd-speler, televisie en radio via infraroodstralen. Dat is allemaal mogelijk met mijn rolwagenbesturing. Een extra omgevingsmodule op mijn elektrische rolwagen stelt mij hiertoe in staat. Een handige display toont mij de verschillende kanalen. Mijn smartphone gebruik ik vooral om te sms'en. Sociale media maken echt deel uit van mijn leven. Ze houden me in contact met de buitenwereld. Via Facebook kan ik in contact blijven met mensen die stage liepen bij De Bootsman (multifunctioneel centrum dat een zorgaanbod realiseert voor mensen met een verstandelijke en/of motorische handicap). Maar ik kan ook nieuwe mensen ontmoeten en dat allemaal zonder dat ik me hiervoor hoeft te verplaatsen. Je merkt dat achter een computer zitten minder sociaal is dan je zou denken. Achter de computer opent zich voor mij een wereld van ontspanning maar ook een wereld waar mensen elkaar ontmoeten. Ik kan daarom niet voldoende benadrukken hoe belangrijk nieuwe media voor mij en mensen met Duchenne-spierdystrofie zijn. Ze bieden ons de mogelijkheid om onze dag op een interactieve en zinvolle manier in te vullen.”



## ROB EIJSSEN: “VOORAL DE ZELFSTANDIGHEID DIE IK HEB GEKREGEN, IS EEN ECHE TROEF”

In 2012 ruilde ik mijn gsm in voor een iPhone. Je kunt zeker stellen dat er toen voor mij als zwaar slechtziende een nieuwe wereld openging. Dankzij de VoiceOver-toepassing die standaard deel uitmaakt van mijn iPhone, wordt online informatie nu ook voor mij vrijwel onmiddellijk toegankelijk. Een computerstem vertelt je wat er op je scherm te zien is en praat je ook doorheen de verschillende handelingen die in het menu staan. Ik kan dus, zonder dat ik effectief zie wat er op het scherm staat, volgen wat er op het scherm verschijnt. Wat ik aanklik, wordt door de VoiceOver-toepassing omgezet in gesproken tekst. Meer nog, hij leest ook voor wat ik op het toetsenbord intik. Gelukkig is dat laatste voor mij niet meer zo belangrijk want door mijn iPhone zo vaak te gebruiken, kan ik haast blind



typen. Maar toch, het blijft een back-up-systeem waarvan ik blij ben dat het er is. Je kunt je voorstellen dat deze tekst-naar-spraak-software (VoiceOver) voor mij een enorm pluspunt is. Als ik vroeger in een station wou te weten komen op welk spoor een trein kwam, kon ik niet anders dan dit aan iemand vragen. Vandaag kan ik in zo'n situatie volledig zelfstandig handelen. Het enige wat ik moet doen, is met mijn smartphone een foto van het informatiebord nemen. Via een tekstherkenningsapp en VoiceOver wordt me dan precies voorgelezen wat er op het bord staat. Of wil ik weten wanneer de volgende bus komt, dan laat ik de apps van De Lijn me dat gewoon vertellen. Of ben ik op restaurant en kan ik niet lezen wat er op het menu staat, dan maak ik gebruik van een tekstherkenningssoftware(app) op mijn iPhone."

#### ALS GIDS DOOR DE SOCIALE MEDIA

"Een app die ik ook veel gebruik, is WhatsApp. Ik maak deel uit van het nationale goalbalteam dat zich voor de Paralympische Spelen wil plaatsen. We hebben elkaar heel wat te vertellen en dankzij WhatsApp kunnen we gratis sms'en. Ook Facebook gebruik ik regelmatig. Ik kan weliswaar niet in één oogopslag zien wie van mijn vrienden iets leuks gepost heeft maar de VoiceOver gidst me door de verschillende postings en zo kan ik kiezen welk bericht ik wil horen. Wist je dat je ook alle Nederlandstalige kranten kan beluisteren via het online platform anderslezen.be? Voor iemand die zoals ik graag op de hoogte is van wat er zich allemaal in de wereld afspeelt, is dit bijzonder handig. Er bestaat trouwens ook een app 'anderslezen' waarmee je kranten, magazines en boeken kan downloaden en beluisteren. Het zijn dit soort applicaties die maken dat ik informatie, die vroeger voor mij zeer moeilijk toegankelijk was, op een vlotte en zelfstandige manier kan raadplegen. Vooral die zelfstandigheid ervaar ik als een echte troef. Vandaar dat ik duim dat binnenkort de app voor gesproken ondertiteling bij de

belangrijkste zenders erdoor komt. Want voor mij en andere slechtzienden zou dat betekenen dat we ook anderstalige programma's kunnen volgen zonder dat we hiervoor iemand moeten storen."



#### LIESBETH VANDOOREN: "HET IS NU ZOVEEL GEMAKKELIJKER GEWORDEN OM MENSEN TE BEREIKEN"

"Sinds 2011 gebruik ik een iPhone. Dat is een grote aanwinst in mijn leven. Dankzij het flitssignaal, weet ik wanneer er een bericht of een oproep binnenkomt. De trillfunctie is steeds actief zodat ik in mijn broekzak voel wanneer ik een signaal krijg. Mijn iPhone maakt het bovendien mogelijk om geluid om te zetten naar ondertitels. Dat is voor mij als dove persoon bijzonder handig. De app die ik het meest gebruik, is WhatsApp, want die biedt de mogelijkheid om in groep berichten te versturen en foto's of video's te delen. Zo kunnen we dan in VGT (Vlaamse Gebarentaal) zeggen wat we willen zeggen en hoeven we geen bericht te typen. Willen we een verhaal vertellen dat veel te lang is om te sms'en, dan biedt WhatsApp een oplossing. Verder is FaceTime ook heel handig, zo wordt telefoneren ook mogelijk voor doven. Alleen is het jammer dat deze app enkel werkt op een iPhone of andere toestellen van Apple. Als ik een horende persoon wil contacteren, gebruik ik myMMX, een app die werkt met afstandstolken.

Je kunt namelijk door middel van een camera en webcam communiceren met een tolk VGT. Deze tolk brengt mij in contact met een horende persoon. Terwijl ik VGT gebruik, vertaalt de tolk voor de horende persoon wat ik zeg. Het antwoord van de horende persoon wordt dan vertaald in VGT zodat ik onmiddellijk kan zien wat zijn antwoord is."

#### HULP OM IN CONTACT TE BLIJVEN

"Nieuwe media hebben een grote toegevoegde waarde in mijn leven gecreëerd. Ze helpen me om in contact te blijven met anderen en houden me op de hoogte van belangrijke mededelingen. Ook voor mijn werkgever is het een pluspunt. Zo kan hij mij ook sneller bereiken via e-mail. De belangrijkste toegevoegde waarde van al deze nieuwe media bestaat erin dat ze de wereld toegankelijker maken voor dove mensen. Het is nu zoveel gemakkelijker geworden om mensen te bereiken en af te spreken. Jammer genoeg is videobellen, de toepassing die ik het meest waardeer, niet volledig toegankelijk. Als er geen of een slechte wifiverbinding is, wordt videobellen vaak onmogelijk. Soms kan dat heel vervelend zijn. Stel dat je autopech hebt, dan zal je alles via sms moeten regelen om hulp ter plekke te krijgen. Mochten de ontwerpers van deze nieuwe media er kunnen voor zorgen dat de woorden van een horende persoon onmiddellijk zichtbaar worden op je scherm, zonder dat je er een internetverbinding voor nodig hebt, dat zou pas top zijn." ✨

Het afstandstolken dat in de getuigenis van Liesbeth aan bod komt, wordt momenteel financieel ondersteund door zowel VAPH als VDAB. Dankzij die ondersteuning kunnen doven nu gratis gebruik maken van de software myMMX en van de bemiddeling door de afstandstolk.

**INFORMATIE OVER APPS EN ANDERE HULPMIDDELEN EN EVENTUELE TEGEMOETKOMING VAN HET VAPH**  
vind je op [www.hulpmiddeleninfo.be](http://www.hulpmiddeleninfo.be), [www.vlibank.be](http://www.vlibank.be), [www.infovisie.be](http://www.infovisie.be) en [www.vaph.be](http://www.vaph.be)

# “Ik moet blijven sporten voor mijn lichaam”

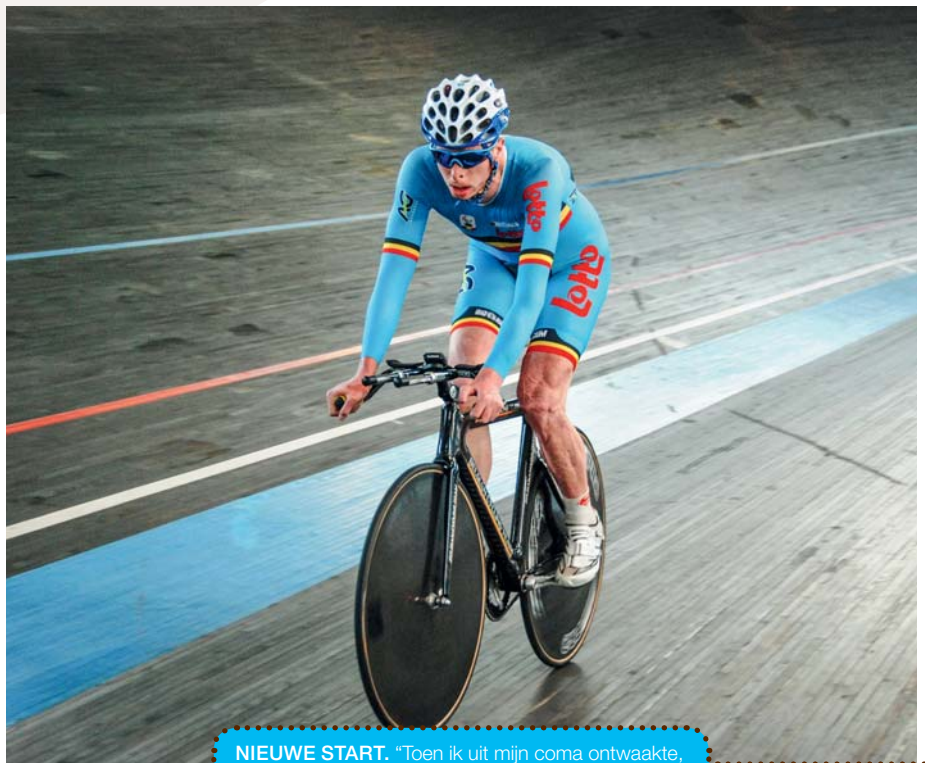
**Wielrenner Diederick Schelfhout (28) werd acht jaar geleden aangereden op de moto toen hij terugkwam van een training. Meer dan zestig operaties later is Diederick nog steeds niet de oude, maar werkt hij wel hard om zich te kwalificeren voor de Paralympische Spelen in Rio van 2016.**

TEKST ANN BRAECKMAN

Het leven lachte Diederick Schelfhout uit Erembodegem toe. Hij stond op het punt om een profcontract te tekenen bij een wielploeg, tot in januari 2008 een auto hem aanreed. Hij kwam zwaar ten val met zijn motor, die daarna ontplofte. Hij liep zware brandwonden en breuken op en lag tien weken lang in een coma. Daarna wachtte een wekenlang verblijf in het brandwondencentrum van Neder-over-Heembeek. Anderhalf jaar moest Diederick elke dag naar de ambulante zorg in het universitaire ziekenhuis van Gent. Hij moest opnieuw leren stappen, spreken, schrijven, en dat was een herstel van lange adem. Meer dan zestig operaties later is hij nog steeds niet de oude. Diederick zal nooit meer de topsporter van vroeger worden, daarvoor was hij te zwaar verwond. Toch vond hij opnieuw plezier in het fietsen. Sinds 2012 koerst hij opnieuw. “Ik kan fietsen met validen, bij elite zonder contract”, zegt hij, “maar niet bij de profs. Dat lukt niet meer. Ik doe nu aan paracycling, in categorie 3 (er zijn vijf categorieën, van 5 (zwaarste) tot 1, red).”

## BRONS IN MEXICO

In 2014 veroverde Diederick een bronzen medaille op het WK piste in Mexico. Hij staat nu tweede op de UCI-ranking in zijn categorie op de piste en droomt volop van deelname aan de Paralympische Spelen in 2016. Die droom is realistisch, maar hij is er nog niet. “Sporten moet ik blijven doen,” legt hij uit, “anders gaat mijn lichaam achteruit, maar ik doe nog dat tikkeltje meer om die droom te verwezenlijken.” In een drukke wielperiode traint hij on-



**NIEUWE START.** “Toen ik uit mijn coma ontwaakte, stelde ik me direct als doel om opnieuw te fietsen.”

geveer 30 uur per week. “Dat moet om bij die top te horen. In de zomer rijd ik zo’n twee à drie wedstrijden per week en doe ik er alles aan om opnieuw fit te zijn en die droom te realiseren. Je moet weten: na mijn ongeval was ik er slecht aan toe. Toen ik uit mijn coma ontwaakte, vertelde de dokter me dat ik nooit meer zou kunnen bewegen. Koersen moest ik uit mijn hoofd zetten en zelfs gewoon fietsen leek uitgesloten. Het was een hard verdict, maar ik legde me daar niet bij neer en van dag één stelde ik me als doel om opnieuw te fietsen. Ik ben een vechter

en doe er alles aan om naar Rio te gaan.” Diederick geniet trouwens de steun van Etixx - Quick-Step. “Ik heb zelf aangeklopt bij Patrick Lefevere”, aldus Schelfhout. De manager van de Belgische topformatie was de wielrenner genegen en besloot om hem een handje toe te steken. “De ploeg steunt me met materiaal en kleding en ik heb ook al een test gedaan bij de Bakala Academy die topsporters begeleidt. Ik ben ontzettend blij met die steun, want het brengt me een stapje dichterbij de realisatie van mijn olympische droom”, besluit Diederick. ✨

# SERVICE

## OV-buddy's op het openbaar vervoer

Vzw TreinTramBus, de beweging voor beter openbaar vervoer, stoomde de voorbije maanden een heleboel Gentse OV-(openbaar vervoer)buddy's klaar voor de zomermaanden. Deze buddy's kregen een opleiding waardoor ze mensen uit het Gentse met een mobiliteitsbeperking kunnen helpen om het openbaar vervoer te leren gebruiken. De opleiding richtte zich op het algemeen gebruik van het openbaar vervoer (tickets kopen, routes opzoeken,...), de toegankelijkheid (opstappen, reserveren,...) en de bestemmingen.

Wil je graag begeleiding door een OV-buddy? Omdat je een mobiliteitsbeperking hebt (slecht te been, een visuele handicap enz.) of omdat het openbaar vervoer nemen gewoon moeilijk is, maar je het graag zou willen leren met de hulp van een OV-buddy? Dan kan je contact opnemen met Delphine Grandsart via [delphine.grandsart@treintrambus.be](mailto:delphine.grandsart@treintrambus.be), 09223 86 12 of via de website [www.treintrambus.be](http://www.treintrambus.be). Het begeleidingstraject loopt van maart tot september.



© Theis Swijlerstra

## Spread the word

De netwerkorganisatie Groep Ubuntu ondersteunt personen met een handicap in de regio Zuid-West-Vlaanderen. Een van de nieuwe initiatieven van deze organisatie is personen met een handicap zelf wegwijs maken in de zorg.



“Op een eenvoudige manier leggen we aan onze mensen uit wat de veranderingen die minister Jo Vandeuren invoerde eigenlijk inhouden”, vertelt Charlotte Delbeke, cliënt manager bij Groep Ubuntu. “Op die manier kunnen zij op hun beurt aan familie en vrienden uitleggen wat bijvoorbeeld Persoonsvolgende Financiëring is. Maar onze mensen komen daarnaast ook te weten wanneer ze voor dagbesteding in aanmerking komen, wat BOB is...” Ondertussen is de eerste groep gestart en het initiatief wordt goed ontvangen. “Onze cursisten zijn erg enthousiast en beschouwen het nu zelfs als hun taak om al de informatie mee te helpen verspreiden. Iets wat wij uiteraard aanmoedigen.”

[www.groepubuntu.org](http://www.groepubuntu.org)  
**Onthaal vzw Groep Ubuntu**  
 Blokkestraat 29A, 8550 Zwevegem  
 Tel. 056 646062, fax 056 644981  
[onthaal@groepubuntu.org](mailto:onthaal@groepubuntu.org)

[www.groepubuntu.org](http://www.groepubuntu.org)

**Onthaal vzw Groep Ubuntu**

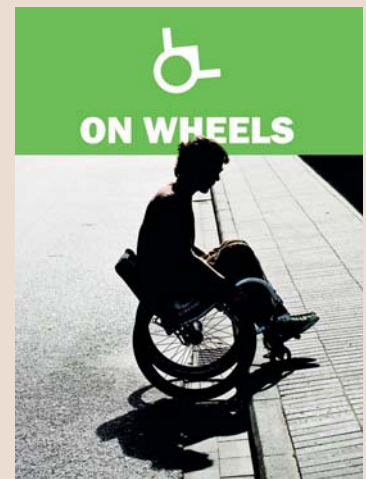
Blokkestraat 29A, 8550 Zwevegem

Tel. 056 646062, fax 056 644981

[onthaal@groepubuntu.org](mailto:onthaal@groepubuntu.org)

## Op wieltjes

Dankzij de app 'On Wheels' kunnen rolstoelgebruikers in de steden Gent, Hasselt, Kortrijk, Brugge en Antwerpen zien welke winkels, horecazaken, parkeerplaatsen, sanitair of bezienswaardigheden voor hen toegankelijk zijn. Maar liefst 2.000 studenten maten hiervoor onlangs, tijdens de Week van de Zorg, 12.000 gebouwen op. Maar het werk is niet af, want iedereen kan nog steeds gegevens toevoegen. Wie de gratis app downloadt, via de App Store of Google Play, kan meteen een gepersonaliseerd profiel aanmaken. Nadat gegevens als de breedte van de rolstoel en de maximumhoogte van de drempel die hij aankan, werden ingevuld, krijgt de gebruiker meteen een handig overzicht van rolstoelvriendelijke plaatsen. Initiatiefnemer Michiel Desmet brak na een ongeval in Thailand zijn rug en raakte verlamd aan de benen. Na enkele frustrerende verplaatsingen met de rolstoel, kwam hij met het idee op de proppen.





# Het VAPH zorgt voor personen met een handicap!

Bij het VAPH kunt u terecht indien u een tussenkomst voor de aankoop van een hulpmiddel wenst. Er zijn veel diverse hulpmiddelen waarvoor u bij het VAPH kunt aankloppen. Ook bij de aanpassing van uw woning of wagen helpt het VAPH u verder. U bent ook welkom bij het VAPH als u een Persoonlijke-Assistentiebudget wenst. Het VAPH financiert tal van voorzieningen voor personen met een handicap. Voor opvang en begeleiding, zowel bij u thuis als in een tehuis.

Kortom... het VAPH staat voor u klaar!  
[www.vaph.be](http://www.vaph.be)

## VRAAGJE VOOR HET VAPH?

[www.vaph.be](http://www.vaph.be)

☎ 02 225 85 97

### Provinciale Afdelingen

(voor vragen over uw persoonlijk dossier)

#### Prov. Afd. Antwerpen

Potvlietlaan 5

2600 Berchem

☎ 03 270 34 40

☎ 03 270 34 41

[antwerpen@vaph.be](mailto:antwerpen@vaph.be)

#### Prov. Afd. Vlaams-Brabant

Vlaams Administratief Centrum

Diestsepoort 6/57

3000 Leuven

☎ 016 31 12 11

☎ 016 31 12 29

[leuven@vaph.be](mailto:leuven@vaph.be)

#### Prov. Afd. Limburg

Ilgatlaan 7

3500 Hasselt

☎ 011 27 43 54

☎ 011 28 51 09

[hasselt@vaph.be](mailto:hasselt@vaph.be)

#### Prov. Afd. Oost-Vlaanderen

Vlaams Administratief Centrum

Koningin Maria Hendrikaplein 70

bus 51, 9000 Gent

☎ 09 269 23 11

☎ 09 269 23 39

[gent@vaph.be](mailto:gent@vaph.be)

#### Prov. Afd. West-Vlaanderen

Vlaams Administratief Centrum

Koning Albert I-laan 1/2 bus 55,

8200 Brugge

☎ 050 40 67 11

☎ 050 39 36 80

[brugge@vaph.be](mailto:brugge@vaph.be)

#### Antennepunt Brussel

Vlaams Agentschap voor

Personen met een Handicap

(VAPH)

Sterrenkundelaan 30 -

lokaal 004, 1210 Brussel

☎ 02 225 84 62

☎ 02 225 84 05

[brussel@vaph.be](mailto:brussel@vaph.be)

Open op maandag en woensdag van 9.15 tot 12.15 uur en van 14 tot 16 uur (in juli en augustus enkel op woensdag)